

തിലകധാരിയും കിരീടധാരിയും സിംഹാസനധാരിയുമാകാനുള്ള യുക്തികൾ

ബാപ്ദാദ സർവ്വ കുട്ടികളുടെയും വർത്തമാനവും ഭാവിയും - ഇതു രണ്ടും തമ്മിലുള്ള അന്തരം കാണുകയായിരുന്നു. ഇന്ന് ബാപ്ദാദിന്റെ കുട്ടികളുടെ വർത്തമാനസമയത്തെ അവസ്ഥ കണ്ട് സന്തോഷവും ഒപ്പം തന്നെ ചില കുട്ടികളുടെ വിചിത്രമായ പെരുമാറ്റം കണ്ട് ദയയും തോന്നുകയാണ്-ബാബ എത്ര ശ്രേഷ്ഠമാക്കി മാറ്റുകയാണ്, എന്നിട്ട് കുട്ടികളോ, അല്പം അശ്രദ്ധ കൊണ്ട് അല്ലെങ്കിൽ അലസത കാരണം ശ്രേഷ്ഠ സ്ഥിതിയിൽ നിന്നും താഴേക്കു വരുന്നു. ഇന്ന് ബാപ്ദാദ പ്രത്യേകിച്ച് കുട്ടികളുടെ ഭിന്ന ഭിന്ന പ്രകാരത്തിലുള്ള ചിരിപ്പിക്കുന്ന രൂപങ്ങൾ കാണുകയായിരുന്നു - ബ്രാഹ്മണനായി ജനിച്ചപ്പോൾ തന്നെ ബാപ്ദാദ സംഗമയുഗീ വിശ്വ സേവനത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തമാകുന്ന കിരീടം നൽകി. എന്നാൽ ഇന്ന് രമണീകമായ ഒരു കളി കണ്ടു - ചിലരൊക്കെ തിലകധാരികളും കിരീടധാരികളുമായിരുന്നു. മറ്റുചിലരുടെ ശിരസ്സിൽ കിരീടത്തിനു പകരം കഴിഞ്ഞു പോയതും ഇപ്പോൾ ചെയ്തതുമായ ചെറുതും വലുതുമായ പാപങ്ങൾ അഥവാ മുന്നോട്ടുപോകവേ ചെയ്യുന്ന അവജ്ഞകളുടെ ഭാഗ്യമായിരുന്നു. ചിലർ കിരീടധാരികളായിരുന്നു എങ്കിൽ ചിലർ ഭാഗ്യം ചുമക്കുന്നവരായിരുന്നു. അതിലും യഥാക്രമം ചെറുതും വലുതുമായ ഭാഗ്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ചിലരുടെ ശിരസ്സിൽ ഡബിൾ ലൈറ്റിനു പകരം, തന്റെ ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിലെ സദാ ട്രസ്റ്റി സ്വരൂപത്തിനു പകരം, ഗൃഹസ്ഥത്തിന്റെ അനേക പ്രകാരത്തിലുള്ള ഭാരങ്ങളുടെ കൂട്ടയായിരുന്നു. ഇതു കണ്ട് ബാപ്ദാദിന്റെ ദയയും തോന്നുന്നുണ്ടായിരുന്നു - പിന്നെ എന്താണ് കണ്ടത്! പല കുട്ടികളും അനേക പ്രകാരത്തിലുള്ള സഹജമായ വഴികൾ ബാപ്ദാദയിലൂടെ പ്രാപ്തമായിട്ടും നിരന്തരം ബുദ്ധിയുടെ കണക്ഷൻ ബാബയുമായി ചേർന്നിരിക്കാത്തതു കാരണം, സഹജമായ തിന്നെ പ്രയാസമുള്ളതാക്കി മാറ്റുന്നതു കാരണം, അനേക പ്രകാരത്തിലുള്ള പ്രയാസമേറിയ രീതികൾ അവലംബിക്കുന്നതിൽ ഏർപ്പെട്ട് ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്ന രൂപത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നുണ്ടായിരുന്നു. സഹജ മാർഗ്ഗത്തിനു പകരം പുരുഷാർത്ഥത്തിനുള്ള സാധനങ്ങൾ ഹാമായ രീതിയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നു. മറ്റൊന്നാണ് കണ്ടത്!

ഏതുപോലെ സൂര്യന്റെ മുന്നിൽ മേഘങ്ങൾ വരുമ്പോൾ സൂര്യൻ മറഞ്ഞു പോകുന്നുവോ അതുപോലെ ആവർത്തിച്ചുള്ള മായയുടെ മേഘങ്ങൾ കാരണം പല കുട്ടികളും ജ്ഞാന സൂര്യനിൽ നിന്നും ദൂരെയായി, പിന്നെ സൂര്യനെ പ്രാപ്തമാക്കാനുള്ള പ്രയത്നത്തിലാണ്. ചിലപ്പോൾ സന്തുഖത്ത്, ചിലപ്പോൾ ദുര - ഈ കളിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഒപ്പം തന്നെ കുട്ടികൾ കുസൃതികളായതിനാൽ ബാബയുടെ ഓർമ്മയാകുന്ന മടിയിൽ നിന്നും ഇറങ്ങിപ്പോയി മായയുടെ പൊടിയിലേക്കും ദേഹബോധത്തിന്റെ സ്മൃതിയാകുന്ന മണ്ണിലേക്കും പോയി കളിക്കുന്നു. ജ്ഞാനരത്നങ്ങൾ കൊണ്ട് കളിക്കുന്നതിനു പകരം മണ്ണിൽ കളിക്കുന്നു. ബാബ ഈ മണ്ണിൽ നിന്നും വീണ്ടും വീണ്ടും ദൂരെക്കൊണ്ടു പോകുന്നു എന്നാൽ അനുസരണയില്ലായ്മയുടെ സംസ്കാരമുള്ളതിനാൽ കുട്ടികൾ വീണ്ടും അഴുക്കു പിടിക്കുന്നു. ചില കുട്ടികൾ അല്പകാല സുഖങ്ങളുടെ ആകർഷണം നിറഞ്ഞ വസ്തുക്കളുടെ ആകർഷണത്തിലേക്കു വന്ന് ആ വസ്തുക്കളിൽ അത്രയും ബിസിയാടി പോകുന്നു, അത്രയും സമയം അവിനാശിയായ പ്രാപ്തികളെക്കുറിച്ച് മറന്നു പോകുന്നു. പിന്നീട് ബോധം തെളിയുന്നു - ഈവിധം അനേക പ്രകാരത്തിലുള്ള കുട്ടികളുടെ വിചിത്രമായ രൂപങ്ങൾ കണ്ടു. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ നിങ്ങളെ തന്നെ നോക്കൂ എന്റെ രൂപം ഏതാണ്? ബാപ്ദാദ ഓരോ കുട്ടിയെയും സദാ ശ്രേഷ്ഠ രൂപത്തിൽ കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കിരീടവും സിംഹാസനവുമുപേക്ഷിച്ച് ഭാഗ്യം ചുമക്കുന്നതെന്തിനാണ്. കിരീടമാണോ നല്ലതായിത്തോന്നുന്നത്, അതോ കൂട്ടയും ഭാഗ്യവും നല്ലതായി തോന്നുന്നുണ്ടോ? മൂന്നു ഫോട്ടോകളും മുന്നിൽ വെച്ചാൽ അതിൽ ഏതായിരിക്കും ഇഷ്ടപ്പെടുക? 63 ജന്മം ഇങ്ങനെയുള്ള വണ്ടർഫുള്ളായ പല കളികളും കളിച്ചു - ഇപ്പോൾ സംഗമയുഗത്തിൽ ഏതു കളിയാണ് കളിക്കേണ്ടത്? ഏറ്റവും നല്ലതിലും നല്ല കളിയാണ് ബാബയും കുട്ടികളും തമ്മിലുള്ള കൂടിക്കാഴ്ചയുടെ കളി. ബാബയിൽ നിന്നും ലഭിച്ച ജ്ഞാന രത്നങ്ങൾ കൊണ്ടുള്ള കളി. രത്നങ്ങൾ എവിടെ മണ്ണുവിടെ. ഇനി എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്? കുട്ടിക്കാലത്തിന്റെ അലസത അഥവാ കുട്ടികളുടെ കളി വളരെ സമയം കളിച്ചു. ഇപ്പോൾ വാനപ്രസ്ഥത്തിലേക്കു പോകുന്നതിനുള്ള സമയം സമീപം വന്നിരിക്കുന്നു, അതുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരമുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളുടെയും സമാപ്തിക്കുള്ള ദൃഢ സങ്കല്പമെടുക്കൂ - സദാ കിരീടധാരികളും തിലകധാരികളും സിംഹാസനധാരികളുമായിരിക്കൂ. ഈ മൂന്നു കാര്യങ്ങൾക്കും പരസ്പര ബന്ധമുണ്ട്. തിലകമുണ്ടെങ്കിൽ കിരീടവും സിംഹാസനവും തീർച്ചയായും ഉണ്ടായിരിക്കും. തന്റെ ശ്രേഷ്ഠ പ്രാപ്തികളെയും ശ്രേഷ്ഠ ഭാഗ്യത്തെയും ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് മുന്നിൽ കൊണ്ടു

വരും. സർവ്വ പ്രാപ്തികളെയും പ്രാപ്തികൾ നൽകിയ ആളിനെയും സദാ മുന്നിൽ വയ്ക്കുമെങ്കിൽ മായയെ നേരിടുന്ന കാര്യത്തിൽ ഒരിക്കലും ദുർബലനാകില്ല. ഒരു കാര്യം മാത്രം ഓർമ്മയിൽ വയ്ക്കുക - സർവ്വ സംബന്ധങ്ങളിലും ഓരോ കാര്യത്തിലും ബാപ്റ്റാദ സദാ കൂടെയുണ്ട്. കൂട്ടുകെട്ടു വിടുമ്പോഴാണ് വിചിത്രമായ കളികൾ കളിക്കേണ്ടി വരുന്നത്. വിശ്വത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുക്കുന്ന ബാബ കൂടെയുള്ളപ്പോഴും സ്വന്തം പരിധിയുള്ള ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളുടെ ഭാരമാകുന്ന കൂട്ട ചുമക്കുവാൻ പോകുന്നതെന്തിനാണ്? വിശ്വത്തിന്റെ മുഴുവൻ ഭാരമെടുക്കുന്നയാളിന് നിങ്ങളുടെയീ കൊച്ചു ഭാരമെടുക്കുവാൻ സാധിക്കില്ലേ? എന്നാലും പഴയ സംസ്കാരത്തിനു വശപ്പെട്ട് വീണ്ടും വീണ്ടും ഭാരമെടുക്കുകയും ക്ഷീണിക്കുകയും ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കൂ എന്ന് നിലവിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു ഭാഗത്ത് മറുകെപ്പിടിക്കുന്നു, മറുവശത്ത് പറയുന്നു - പിടിവിട്ടാൽ രക്ഷപ്പെടും - ഈ ഒരു സെക്കന്റിന്റെ ധൈര്യം അനേക ജന്മങ്ങളിലേക്ക് അനേക പ്രകാരത്തിലുള്ള ഭാരങ്ങളിൽ നിന്നും മോചിപ്പിക്കും. ആദ്യമായും ബാബക്കു കൊടുത്ത വാക്ക് ഓർമ്മയുണ്ടോ? എന്റേത് ഒരേ ഒരു ബാബ രണ്ടാമതൊരാളില്ല. എന്റേതെല്ലാം സമാപ്തമായെങ്കിൽ, ഒരേ ഒരു ബാബ മാത്രം ബാക്കിയായെങ്കിൽ പിന്നെ പരിധിയുള്ള ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളിൽ എന്റെ എന്ന അവകാശം എങ്ങനെ വന്നു? ദേഹത്തിന്റെമേൽ 'എന്റെ' എവിടെ നിന്നും വന്നു? ദുർബല സംസ്കാരങ്ങളുടെ മേൽ 'എന്റെ' എങ്ങനെ വന്നു? സ്വയം ജ്ഞാനി ആത്മാവാണെന്ന് പറയുന്നു -ജ്ഞാനസ്വരൂപമാണെങ്കിൽ പറയുന്നതും ചിന്തിക്കുന്നതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതും സമാനമായിരിക്കും, സദാ സമർത്ഥമായിരിക്കും. ജ്ഞാനി ആത്മാവിന്റെ ഓരോ കർമ്മവും സമർത്ഥനായ ബാബയുടേതിനു സമാനമായിരിക്കും, സംസ്കാരവും ഗുണങ്ങളും കർത്തവ്യവും സമർത്ഥനായ ബാബക്കു സമാനമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് സമർത്ഥ സ്റ്റേജിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഈ വ്യർത്ഥത്തിന്റെ വിചിത്രമായ കളി കളിക്കുക സാധ്യമല്ല. അവർ സദാ മിലനമാകുന്ന കളിയിൽ ബിസിയായിരിക്കും. ബാബയുമായി മിലനം ആഘോഷിക്കു മറ്റുള്ളവരെയും ബാപ് സമാനാക്കി മാറ്റും. ഈ വർഷം എന്തു ചെയ്യും? ഇപ്പോൾ കിട്ടിയിരിക്കുന്നത് എക്സ്ട്രാ സമയമാണ് -എന്തിനുവേണ്ടി? (സ്വന്തം പുരുഷാർത്ഥത്തിനുവേണ്ടി). ഈ എക്സ്ട്രാ സമയത്തിനുമൊരു രഹസ്യമുണ്ട് -അവസാനം വരുന്നവർ പരാതി പറയരുത് ഞങ്ങൾക്ക് വളരെ കുറച്ചു സമയമേ ലഭിച്ചുള്ളൂ എന്ന്. ഏതുപോലെ കച്ചവടം നടന്നതിനുശേഷം എക്സ്ട്രാ സമ്മാനങ്ങൾ നൽകുന്നുവോ -അതുപോലെ ഡ്രാമ അനുസരിച്ച് ഈ സമയവും സേവനത്തിനുവേണ്ടി സമ്പത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഇതിനെ ബാപ്റ്റാദയുടെ ശ്രേഷ്ഠ നിർദ്ദേശ പ്രകാരം ഉപയോഗിക്കുക. മനസ്സിലായോ ഇപ്പോൾ എന്തു ചെയ്യണമെന്ന്?

ഓരോ നിമിഷത്തിലും സങ്കല്പത്തിലും സ്വയം വിശ്വ സേവനത്തിൽ ബിസിയായിരിക്കുക, വ്യർത്ഥത്തിന്റെ എല്ലാ കളികളും സ്വാഭാവികമായും സമാപ്തമാകട്ടെ -ഈ റിസൾട്ട് കാണുവാൻ ബാപ്റ്റാദ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ശരി-

സദാ സങ്കല്പങ്ങളുടെയും ഓരോ സെക്കന്റുകളുടെയും ട്രസ്റ്റി(യാണ് ഞാൻ) എന്നു മനസ്സിലാക്കുന്ന, 'ഒരേ ഒരു ബാബ മാത്രം എന്റേത്, മറ്റൊന്നും എന്റേയല്ല' എന്ന പരിധിയില്ലാത്ത സങ്കല്പത്തിലിരിക്കുന്ന, സദാ വിശ്വമംഗളത്തിന്റെ സങ്കല്പത്തിൽ ബിസിയായിരിക്കുന്ന, ബാപ്സമാൻ സമർത്ഥ സംസ്കാരമുള്ള, ബാബയുടെ കൂട്ടുകെട്ടിലൂടെ വ്യർത്ഥത്തിനു സദാ കാലത്തേക്കു വിട നൽകുന്ന, ജ്ഞാനി ആത്മാക്കളായ കുട്ടികൾക്ക് വീണ്ടും വീണ്ടും ബാബയുടെ ആശംസകൾ -ഒപ്പം തന്നെ അങ്ങനെയുള്ള സിംഹാസനധാരി കുട്ടികൾക്ക് ബാപ്റ്റാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

ടീച്ചേഴ്സിന്റെ ജോലിയാണ് സദാ സന്തുഷ്ടതയുടെ ഖനിയായിരിക്കുക സർവ്വരെയും സന്തുഷ്ടരാക്കുക- ടീച്ചേഴ്സ് സദാ സന്തുഷ്ടരാണ്. ടീച്ചേഴ്സെന്നാൽ സർവ്വരേയും സന്തുഷ്ടമാക്കുന്ന സേവനത്തിൽ ഉപസ്ഥിതരായിരിക്കുന്നവർ. എത്രമാത്രം സ്വയം സമ്പന്നമായിരിക്കുന്നുവോ അത്രയും മറ്റുള്ളവരെ അങ്ങനെയൊക്കുവാൻ സാധിക്കും. ടീച്ചേഴ്സിന്റെ വിശേഷതയാണ് -എല്ലാ കാര്യത്തിലും സന്തുഷ്ടർ. ഗുണങ്ങളിലും കർത്തവ്യത്തിലും ബാബക്കു സമാനമായാലേ സന്തുഷ്ടരായിരിക്കുവാൻ സാധിക്കൂ. സദാ പരിശോധിക്കുക- ബാബയുടെ ഗുണം തന്നെയാണോ എന്റേത്, ബാബയുടെ കർത്തവ്യം തന്നെയാണോ എന്റെ കർത്തവ്യം. ഇപ്രകാരം പരിശോധിച്ച് പോകുന്നവർ സദാ സന്തുഷ്ടരുമായിരിക്കും, സർവ്വരേയും സന്തുഷ്ടമാക്കുകയും ചെയ്യും. ടീച്ചേഴ്സെന്നാൽ സന്തുഷ്ടതയുടെ ഖനി, സദാ സമ്പന്നർ, ഖനിക്കു സമാനം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നവർ, ഇതു തന്നെയാണ് ടീച്ചേഴ്സിന്റെ ജോലി.

പാർട്ടികളുമായി കൂടിക്കാഴ്ച:

1. സർവ്വരുടെയും ആകർഷണം ബാബയിലേക്കു തിരിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം -പ്രകാശിക്കുന്ന ദിവ്യ നക്ഷത്രം:- നിങ്ങളുടെ ദിവ്യ നക്ഷത്രം സദാ പ്രകാശിക്കുന്നതായി കാണപ്പെട്ടാൽ ആ തിളക്കം സർവ്വരേയും അതിനു നേർക്ക് ആകർഷിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. ഏതൊരു പ്രകാശിക്കുന്ന വസ്തുവും യാത്രചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെ അതിനുനേരെ ആകർഷിക്കാറുണ്ട്. ഇതാകട്ടെ അവിനാശിയായ നക്ഷത്രമാണ്, അപ്പോൾ

പ്രകാശിക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളുടെ നേർക്ക് സ്വാഭാവികമായും സർവ്വർക്കും ആകർഷണമുണ്ടാകും. നക്ഷത്രങ്ങളുടെ നേർക്ക് ആകർഷിതരാകുക എന്നാലർത്ഥം ബാബയുടെ നേർക്ക് ആകർഷിതമാകുക എന്നാണ്. സദാ അനുഭവം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ എന്റെ ആത്മീയ സ്വരൂപമാകുന്ന നക്ഷത്രം തിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന്. സദാ തിളങ്ങുന്നുണ്ടോ അതോ ഇടയ്ക്കിടക്ക് മാത്രമാണോ തിളങ്ങുന്നത്? ബാബയാലും ജ്ഞാനത്താലും തിളങ്ങിയ നക്ഷത്രം കെട്ടു പോവുക സാധ്യമല്ല. പക്ഷെ തിളക്കത്തിന്റെ ശതമാനം കുറയുകയോ കൂടുകയോ ചെയ്യാം, അതിന്റെ കാരണമെന്താണ്? ശ്രദ്ധയുടെ കുറവ്. ദീപത്തിൽ സദാ നെയ്യ് ഒഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ അത് ഏകദേശത്തോടെ കത്തികൊണ്ടിരിക്കും. നെയ്യിന്റെ അളവ് കുറഞ്ഞാൽ ഇളകുവാൻ തുടങ്ങും. ശ്രദ്ധ കുറയുമ്പോൾ തിളക്കത്തിന്റെ ശതമാനത്തിൽ കുറവു വരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ബാപ്റ്റാദയുടെ ശ്രേഷ്ഠമായ നിർദ്ദേശമാണ് ദിവസവും അമൃതവേളയിൽ മുഴുവൻ ദിവസത്തേക്കുമുള്ള ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുക. ദിവസവും അമൃതവേളയിൽ തന്റെ ദിനചര്യ സെറ്റ് ചെയ്യുക. ഏതൊരു പരിപാടിയും സെറ്റ് ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ റിസൾട്ടെന്തായിരിക്കും? സഫലത ഉണ്ടാവില്ല, അതുപോലെ ഇവിടെയും ദിവസവും ദിനചര്യ സെറ്റ് ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ സഫലതാമൂർത്തിയാണെന്ന അനുഭവം ഉണ്ടാകില്ല. ശ്രദ്ധ കൊടുക്കാറുണ്ട് പക്ഷെ ഇനിയും അണ്ടർലൈൻ ചെയ്യുക. അറ്റൻഷൻ ഉള്ളിടത്ത് ഒരു പ്രകാരത്തിലുമുള്ള ടെൻഷൻ ഉണ്ടാവില്ല. രാത്രിയാണെങ്കിൽ പകലുണ്ടാവുക സാധ്യമല്ല, അതുപോലെ ടെൻഷൻ രാത്രിയും അറ്റൻഷൻ പകലുമാണ്. രാവിലെയും പകലിനെയും ഒന്നിച്ചു നിൽക്കുക സാധ്യമല്ല, ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിലുള്ള ടെൻഷൻ ഉണ്ടെങ്കിൽ അറ്റൻഷൻ ഇല്ല എന്നതിനു തെളിവാണ്. സാധാരണ ശ്രദ്ധയും സമ്പൂർണ്ണ ശ്രദ്ധയും തമ്മിൽ അന്തരമുണ്ട്. സമ്പൂർണ്ണ ശ്രദ്ധ എന്നാൽ ബാബയുടെ ഗുണങ്ങളും ശക്തികളും തന്നിൽ കാണപ്പെടണം. ബാബയുടെ കൂട്ടിയായെങ്കിൽ അതിനു തെളിവു വേണമല്ലോ. സാധാരണ ശ്രദ്ധ എന്നാൽ ഞങ്ങൾ ബാബയുടെ കൂട്ടികൾ തന്നെയാണല്ലോ..... അഥവാ ഇത്രയും ശ്രേഷ്ഠനായ ബാബയുടെ കൂട്ടിയായിട്ട് ശ്രേഷ്ഠത കാണപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ ശ്രേഷ്ഠനായ ബാബയുടെ കൂട്ടിയാണെന്ന് ആർ അംഗീകരിക്കും. അതുകൊണ്ട് എന്താണോ ബാബയുടെ വിശേഷത അതു തന്നെ കൂട്ടികളിലും കാണപ്പെടണം -ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത് തീവ്ര പുരുഷാർത്ഥം. തീവ്ര പുരുഷാർത്ഥം എന്നാലർത്ഥം ചിന്തിക്കുന്നതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതും സമാനം. പ്ലാനും പ്രാക്ടിക്കലും സമാനം.

2. നിങ്ങളുടെ സ്വയർത്ഥം ഓർമ്മയും കർത്തവ്യം സേവനവുമാണ് :-എല്ലാവരും സദാ ഓർമ്മയിലും സേവനത്തിലും തത്പരരാണോ? ആരാണോ സദാ ഓർമ്മയിലും സേവനത്തിലും മുഴുകിയിരിക്കുന്നത് അവരിൽ നിന്നും മായ സദാകാലത്തേക്കു നമസ്ക്കരിച്ച് അകന്നു പോകും. മായ മനസ്സിലാക്കും ഇയാൾ സദാ ബിസിയായിരിക്കുന്നയാളാണ് അതുകൊണ്ട് ശല്യപ്പെടുത്തേണ്ട. വെറുതെ ഇരിക്കുന്നവരെ മായ ശല്യം ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് സദാ ബിസിയായിരിക്കുമെങ്കിൽ മായ വരില്ല. ഓർമ്മയിലൂടെ സ്വന്തം ഭാവി നിർമ്മിക്കപ്പെടും, സേവനത്തിലൂടെ മറ്റുള്ളവരുടെയും തന്റെയും ഭാവി ഉണ്ടാകും. അതുകൊണ്ട് ഓർമ്മ തന്നെയാണ് സ്വയർത്ഥം, സേവനം തന്നെയാണ് നിങ്ങളുടെ കർത്തവ്യം.

3. ഉയരുന്ന കലയുടെ ലക്ഷണം -സമ്പൂർണ്ണ ലക്ഷ്യം സമീപത്ത് കാണപ്പെടും:-സദാ ഓരോ കർമ്മത്തിലും ഉയരുന്ന കലയുടെ അനുഭവം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? ചുവടുകൾ മുന്നോട്ടാണെങ്കിൽ ഉയരുന്ന കലയാണ്. ഓരോ ചുവടിലും ഉയരുന്ന കല ഉണ്ടാകുമ്പോൾ സമ്പൂർണ്ണതയുടെ സ്റ്റേജിലേക്കു വളരെ വേഗം എത്തിച്ചേരുന്നു. ഉയരുന്ന കലയിലുള്ളവർക്കു സദാ തന്റെ സമ്പൂർണ്ണതയുടെ സ്റ്റേജ് അതായത് ലക്ഷ്യം സ്പഷ്ടമായി കാണപ്പെടും. ആർ എത്രമാത്രം ഒരു വസ്തുവിനു സമീപമെത്തി ചേരുന്നുവോ അത്രയും ആ വസ്തു സ്പഷ്ടമായി കാണപ്പെടും, സ്പഷ്ടത സമീപതയുടെ ലക്ഷണമാണ്. ഇത് തീവ്ര പുരുഷാർത്ഥത്തിനുള്ള സമയമാണ്, ഓടുന്നതിന്റെ സമയം കഴിഞ്ഞു, ഇനി ഹൈ ജമ്പ് ചെയ്യണം. സമയം കുറവാണ്, ലക്ഷ്യം വളരെ മുകളിലാണ്. ഹൈ ജമ്പ് ചെയ്യണമെങ്കിൽ ഡബിൾ ലൈറ്റായിരിക്കണം. ഡബിൾ ലൈറ്റാകാതെ ഉയർന്നു ചാടുക സാധ്യമല്ല.

4. ഓരോ കർമ്മവും ശ്രേഷ്ഠമാക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം-ഫോളോ ഫാദർ:-ഏതുപോലെ സാകാശ ബാബ ഇത്രയും ഉത്തരവാദിത്വം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും സദാ ഡബിൾ ലൈറ്റായിരുന്നുവോ -അതുമായി താരതമ്യം ചെയ്താൽ നിങ്ങൾക്ക് യാതൊരു ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളുമില്ല, സദാ നിമിത്തമെന്നു മനസ്സിലാക്കി നടക്കുക, ഉത്തരവാദി ബാപ്റ്റാദയാണ്, നിങ്ങൾ നിമിത്തം മാത്രമാണ്. നിമിത്തം എന്നു മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ ഡബിൾ ലൈറ്റാകുവാൻ സാധിക്കും. (ബ്രഹ്മ)ബാബയും ഇത്രയും വലിയ ഉത്തരവാദിത്വമെടുത്തപ്പോഴും നിമിത്തമെന്നു മനസ്സിലാക്കി നടന്നു, അതുകൊണ്ട് ഫോളോ ഫാദർ. ഏതൊരു കർമ്മവും ചെയ്യുന്നതിനു മുൻപായി പരിശോധിക്കുക ഫോളോ ഫാദർ ആണോ? അതിലൂടെ ഓരോ കർമ്മവും അതിശ്രേഷ്ഠമായി തീരും. ശ്രേഷ്ഠ കർമ്മത്തിന്റെ ഫലം സ്വാഭാവികമായും ശ്രേഷ്ഠമായിരിക്കും. ബ്രഹ്മബാബയെ കോപ്പി ചെയ്താലും ബാപ് സമാനമായി തീരും. സമാനമാകുന്നവരാണ് സമീപ രത്നങ്ങളായി തീരുന്നത്.

വിട വാങ്ങുന്ന സമയം:-

എത്ര ജനുവരി 18 കൾ വന്നു? ഇത്രയും വർഷങ്ങൾ കടന്നു പോയതിന്റെ റിസൾട്ടെന്താണ്? പരിവർത്തനം

എന്ന റിസൽട്ടാണ് വേണ്ടത് . കഴിഞ്ഞ വർഷത്തെ കാര്യങ്ങൾ ഈ വർഷം സംഭവിക്കരുത്. എന്തു പുതു മയാണ് വന്നിട്ടുള്ളത്? മധുബനിൽ എത്തിച്ചേരുന്നവരോട് ചോദിക്കാറുണ്ട് (മധുബനിൽ)എന്ന് ഉപേക്ഷിച്ചു, (മധുബനിൽ നിന്ന്)എന്തു നേടി. അതിനാൽ ഈ വർഷത്തിന്റെ റിസൽട്ടിലും നോക്കൂ, എന്തൊക്കെ ഉപേക്ഷിച്ചു എന്തൊക്കെ നേടി എന്ന്? പുതു വർഷം ആഘോഷിക്കാറുണ്ട്, പുതിയ വർഷം എന്നാലർത്ഥം നവീനത നിറഞ്ഞത്. ഇതിന്റെ (നവീനതയുടെ) റിസൾട്ട് പരസ്പരം നോക്കണം. മൊത്തത്തിൽ ഭൂരിഭാഗവും എത്രത്തോളം അവരവരിൽ പരിവർത്തനം ഉണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട്, അതുകൊണ്ട് ബാപ്റ്റിസം മുൻപും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് റിസൾട്ട് ചോദിക്കുവാൻ വരുമ്പോൾ എന്തു റിസൾട്ട് കാണിച്ചുകൊടുക്കും? സേവനം വൃദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നുണ്ട്, (പക്ഷെ) സേവാധാരീ ആത്മാക്കൾ സ്വന്തം പുരുഷാർത്ഥത്തിൽ എന്തു വൃദ്ധി നേടിയിട്ടുണ്ട്, രണ്ടിന്റെയും ബാലൻസ് ഉണ്ടാകുമ്പോൾ സമാപ്തിയും ഉണ്ടാകും. എല്ലാവരും സദാ സംഗമയുഗീ ശ്രേഷ്ഠ ഭാഗ്യത്തെ സ്ഥിരമായി ഹർഷിതരായിരിക്കുന്നുണ്ടോ? സംഗമയുഗത്തിലെ ഭാഗ്യം മറ്റൊരു യുഗത്തിലും ലഭിക്കില്ല. സംഗമയുഗത്തിലെ ഓരോ സെക്കന്റും അതീവ ഭാഗ്യം നിറഞ്ഞതാണ്. ഒരു സെക്കന്റ് അനേക ജന്മത്തിലെ ഭാഗ്യം നേടുന്നതിനു നിമിത്തമായി തീരുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ശ്രേഷ്ഠ ഭാഗ്യത്തെ സദാ ഓർമ്മയിൽ വെച്ചുകൊണ്ട്, ഉള്ളിൽ ഭാഗ്യത്തെ കണ്ട് സദാ സന്തോഷത്തിൽ നൃത്തമാടൂ. ആഹാ എന്റെ ഭാഗ്യം -ഇപ്രകാരം ഉള്ളിലെ സന്തോഷം പുറത്തു കാണണം, അതുകാണുന്നവർക്ക് അനുഭവപ്പെടണം, ഇവർക്കെന്തോ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്, ഇവരെന്തോ നേടിയിട്ടുണ്ട്. അപ്രകാരം സദാ സന്തോഷമായിരിക്കൂ. സദാ ശ്രദ്ധ ഉണ്ടെങ്കിൽ മായ സന്തോഷത്തിന്റെ വജ്രനാവ് തട്ടിപ്പറിക്കില്ല. ശരി. ഓംശാന്തി.

വരദാനം-യാചകനിൽ നിന്നും രാജാവ് എന്ന പാർട്ട് പ്രാപ്തിക്കലായി അഭിനയിക്കുന്ന ത്യാഗിയും ശ്രേഷ്ഠ ഭാഗ്യശാലിയുമായ ആത്മാവായി ഭവിക്കൂ!

ഭാവിയിലെ വിശ്വ മഹാരാജാവ് ദാതാവായിരിക്കുന്നതുപോലെ ഇപ്പോൾ മുതൽ ദാതാവിന്റെ സംസ്കാരം ഇമർജ് ചെയ്യൂ. ആരിൽ നിന്നെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും സൗകര്യങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച ശേഷം ഞാൻ ചെയ്തുകൊടുക്കാം - ഇത് സങ്കല്പത്തിൽ പോലും ഉണ്ടായിരിക്കരുത് - ഇതിനെയാണ് പറയുക യാചകനിൽ നിന്നും രാജാവായെന്ന്. ‘എനിക്ക് വേണം’ എന്ന ഇച്ഛയുള്ളവരാകരുത്. ഈ അൽപകാല ഇച്ഛയിൽനിന്ന് യാചകനാകണം. അങ്ങനെയുള്ള ബെഗർ തന്നെയാണ് സമ്പൂർണ്ണ മുർത്തിയായിരിക്കുക. ഈ യാചകനിൽ നിന്നും രാജാവ് എന്ന പാർട്ട് ഇപ്പോൾ പ്രാപ്തിക്കലായി അഭിനയിക്കുന്നവരെയാണ് സദാ ത്യാഗി അഥവാ ശ്രേഷ്ഠ ഭാഗ്യശാലി എന്നു പറയുന്നത്. ത്യാഗത്തിലൂടെ സ്വാഭാവികമായും സദാ കാലത്തെ ഭാഗ്യമുണ്ടാകുന്നു.

സ്റ്റോഗൻ :-സദാ ഹർഷിതമായിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി സാക്ഷി സ്ഥിതിയുടെ സീറ്റിൽ കാഴ്ചക്കാരനായി മാറി ഒരോ കളിയും കാണൂ.